

Tô Đông Pha là một thi hào danh tiếng đời nhà Tống (950-1275). Ông có một cô hầu tuyêt đẹp tên Xuân Náng. Vì bất đắc ý kiếm sống i Táng Váng An Thách nên bá nhà vua trách đi Hoàng Châu.

Lúc sắp lên đường, có người bán làm chức quan Ván Sá há Táng đến nhà Tô chái để tiễn biệt.

Tô Đông Pha báo Xuân Náng ra mời khách uống vài chén rượu, cảm khái biệt ly. Thấy Xuân Náng đẹp như tiên nga, há Táng giát mình hỏi:

- Cô bé này có đi theo bác không?

Tô báo là Xuân Náng không muốn đi theo vì đường xá xa xôi khó nhác nên xin trở về nhà náng. Nhân đó, há Táng nói:

- Vậy thì bác cho phép tôi đem con ngựa bách tuyêt hay để đi lý cô Xuân có được không?

Đông Pha áng cháu.



Há Táng lý làm khoan khoái vô cùng, liền áng kháu làm bài thơ để tuyêt:

"*Tôi cá gì con ngựa đẹp như mây,*

n bác cho tôi đi i gái này,

Gi m t nh c vàng rung bóng nguyệt,

Nh ng thêm má ph n b n làng say".

Nguyên văn:

"B t tích s ng mao vũ tuy t đi ,

Đ ng nhân phân phó t ng nga mi.

Tuy vô kim n c tê minh nguyệt,

Kh c h u giai nhân b ng ng c bì".

Tô Đông Pha cũng ng kh u đáp i:

"Cô Xuân đi v y cũng xa xăm,

D u ch ng kêu ca ch gi n ng m.

Vì n i non sông nh u h m tr ,

Đ i ng i lý ng a ph i đành tâm".

Nguyễn văn:

"Xuân N ng th kh thái thông thông,

B t c m đ thanh t i h n trung.

Ch v s n hành đ a h m tr ,

C t ng h ng ph n hoán truy phong".

Xuân N ng nghe hai ng i đ i đáp nhau và có m t hành đ ng khinh th ng nàng nh th nên
b c t c, đ nh đ c nói:

- Tôi nghe nói ngày x a vua T C nh Công mu n chém tên gi chu ng ng a mà Y n T c n
ngăn. Chu ng ng a nhà mình cháy, Kh ng Phu T ch h i thăm có ai ch t không, ch không
h i ng a s ng ch t m t còn. y là ng i ta quý ng i khinh v t. Nay h c sĩ đem ng i đ i lý
ng a, thì ra quý v t mà khinh ng i.

Đo n, Xuân N ng cũng ng kh u làm m t bài th :

"Chém cha cái k p c a đàn bà,

Kh s ng trăm b há b i ta.

G m i b t ng i thua g ng v t,

S ng làm chi n a trách ai mà".

Nguyễn văn:

"Vi nhân m c tác v nhân thân,

Bá ban kh l c do tha nhân.

Kim nh t thù tri nhân t n súc,

Th sinh c n ho t oán thù sâ".

Đ c xong, nàng v i lao mình ra sân đ p đ u vào cây mà ch t.

Th y thân xác nàng qu n qu i trên vũng máu đào bên c i cây, c hai vô cùng h i h n, nhìn nhau ng m ngùi nh l .

Nh ng đã mu n r i.

(Đi n c)

